

retshjælp, samtidig med at vi skal fastholde, at myndighederne har pligt til at sikre, at borgerne til hverdag får det, de har ret til, og i øvrigt får en grundig instruktion i, hvordan og hvor de skal klage, hvis de er utilfredse med de afgørelser, som myndighederne kommer med.

I den sammenhæng kan det selvfølgelig undre, at man sådan tager et enkelt område ud, og at det hives særligt frem og behandles på en særlig måde, og at det haster mere end alle andre områder, hvor vi ved, at borgernes retssikkerhed ikke er god nok. Det ændrer dog ikke ved, at Enhedslisten i Folketinget stemmer for enhver forbedring, og det gør vi også i denne her sag, selv om der er flere partier i Folketinget, som finder, at det undrer dem en anelse.

Vi har ikke ønsket at tilslutte os ændringsforslag, som undtager selskaber, foreninger og selvejende institutioner, fonde m.v. fra de her rettigheder. Det er for det første, fordi vi ønsker at fastholde et princip om lighed for loven, og for det andet, fordi vi sagtens kan forestille os, at f.eks. selvejende institutioner og foreninger kan komme i klemme i forhold til skattevæsenet på nøjagtig samme måde som en enkeltperson. Vi har altså en anden opfattelse af, hvilken retssikkerhed også virksomheder skal have, end bl.a. SF og Socialdemokratiet.

Enhedslisten mener, det er meget vigtigt, at udviklingen på det her område følges meget nøje, så det ikke udvikler sig til et tagselvbord, og derfor er vi meget tilfredse med, at regeringen i sine ændringsforslag bl.a. har indføjet en revisionsbestemmelse og sikrer, at der bliver gennemført en løbende evaluering af ordningen.

Det kunne vi godt ønske os ville danne skole på andre områder. Vi har set mange skatteforslag både fra den nuværende og den tidligere regering, hvor forventningerne til de provenumæssige konsekvenser har været endnu mere usikre, end de er i det her forslag, så det her må meget gerne danne skole på andre områder.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Fru Pernille Rosenkrantz-Theil gav udtryk for, at det kunne undre, at regeringen tog fat på det der med, at det var dem, der havde problemer med skatten, der skulle have en særlig ordning, og ikke dem, der havde problemer med sociale ydelser.

Nu ved jeg jo godt, at fru Pernille Rosenkrantz-Theil er et klogt menneske og ikke så naiv, som det kunne give indtryk af ved et sådan

udsagn. Det er selvfølgelig en selvfølge, at den regering sørger for, at det er dem, der har problemer med skatten, der skal hjælpes, for hvem er det, der har problemer med det i den her forbindelse? Det er jo virksomheder, og det er selskaber.

Kl. 15.25

Det er jo derfor, det kom noget bag på os i forbindelse med andenbehandlingen, at man heller ikke fra Enhedslistens side støttede det ændringsforslag, vi stillede, for vi kunne jo huske, hvordan afstemningen var, da man bevægede sig fra 33 pct.s til 50 pct.s dækning. Her stemte Enhedslisten imod, fordi man mente, at det alligevel var for meget at forære erhvervslivet. Vi synes, at det var retfærdigt at gå til 50 pct., men dengang syntes Enhedslisten, at 33 pct. var nok.

Det var derfor, vi undrede os noget ved andenbehandlingen, og det er derfor, jeg ikke undrer mig over, at fru Pernille Rosenkrantz-Theil siger, at hun undrer sig, for jeg er sikker på, at hun ikke undrer sig. Fru Pernille Rosenkrantz-Theil ved udmærket, hvorfor den nuværende regering alene vil sørge for, at det er de velstillede, der har problem med skatten, det skal gavne; det er alene dem, og der er overhovedet ikke tale om at gavne dem med de sociale ydelsers manglende tilgodeseeelse.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Ikke overraskende er vi i Enhedslisten også meget betænkelige ved denne her meget erhvervsvenlige regering, vi har fået, som giver den ene skattelettelse efter den anden til erhvervslivet. Men vi vil ikke lade det gå ud over visse meget væsentlige retsprincipper, nemlig at der er lighed for loven, og at vi ønsker en retssikkerhed over for staten. Det gælder også virksomheder, hvad enten vi mener, at vi har en regering, som er meget virksomhedsvenlig, eller ej.

Det, jeg selvfølgelig taler om, er, at hvis en virksomhed kommer ud for, at skattesystemet ønsker at lænse virksomheden for flere penge, end der er hjemmel til i lovgivningen, skal virksomheden ikke have nogen omkostninger forbundet med at køre sagen over for skattevæsenet.

Så kan det godt være, at vi ikke bryder os så meget om virksomhedernes måde at kunne trække ting fra i skat og den lovgivning, som regeringen i øvrigt fremsætter her i Tinget, men virksomheden skal kunne forholde sig til lovgivningen, skal kunne have en retssikkerhed i